

ภาพทิวทัศน์ อักษร

“ศศิสายสายแสงแสงเสสรวล
ล้างรักเร่เรรวนล้วนลมลิน
ระรวยรินขึ้นอรุวาโยริน
ชื่นดวงจินต์ชื่นเจ้าเราแรมจันทร์”

เดือนเอก

เรารักคุณ รักโลก
หนังสือเล่มนี้ ใช้กระดาษรีไซเคิล

กาฬทุกกลมจันทร์ อักษร

“ศตีสายสายแสงแสรังเสสรว
ล้างรักเร่เรรวนล้นลมลิน
ระรวยรินขึ้นอุราวาโยริน
ขึ้นดวงจันทร์ขึ้นเจ้าเร้าแรมจันทร์”

เดือนเอก

งานที่กลมนตร์อักษร โดย : เดือนเอก

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอกเนื้อหา
ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแถบบันทึกเสียงคล้ายวีดิทัศน์หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบ
และวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ : 978-616-94386-1-8
พิมพ์ครั้งที่ 1 : พฤศจิกายน 2567

ข้อมูลทางบรรณานุกรมหอสมุดแห่งชาติ
เดือนเอก,
งานที่กลมนตร์อักษร .--กรุงเทพฯ : สีน้, 2567. 160 หน้า
1.กวีนิพนธ์ไทย I. ชื่อเรื่อง. 895.911
ISBN 978-616-94386-1-8

บรรณาธิการที่ปรึกษาพิเศษ : ก้องภพ ทองชัยไพโรจน์
บรรณาธิการที่ปรึกษาพิเศษ : ตุลา ลักษณมนตรี
บรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ธนพร คุนวงศ์
พิสูจน์อักษร : ตุลา ลักษณมนตรี , ก้องภพ ทองชัยไพโรจน์ , รัชชา ศรศิลป์
จัดรูปเล่ม : หัตดิน เวททำ
ออกแบบปก : water design

จัดพิมพ์และ สำนักพิมพ์สีน้ำ
จัดจำหน่ายโดย 594/212 ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางไผ่
เขตบางแค กทม.10160 โทร.065-7891288

E-mail : watercolorpublishing@gmail.com / www.watercolorpublishing.com

พิมพ์ที่ บริษัท กู๊ดเฮด พรินท์ติ้ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง จำกัด

ราคา 149 บาท

คำนำนักกวี

ในโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยความทันสมัย มีการเรียนรู้พัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ส่วนหนึ่งของการสื่อสารที่ก้าวข้ามพรมแดนด้วยระบบอินเทอร์เน็ต ภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้ผู้คนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในความเร่งรีบและการแข่งขัน ส่วนหนึ่งกลับพบว่า การใช้ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย จนรู้สึกได้ถึงการลดความสำคัญของเอกลักษณ์ในการใช้ศิลปะทางภาษาที่เรียกว่าร้อยกรองของไทยจนลดน้อยลงไป

ในพื้นฐานความเป็นคนไทยที่นิยมใช้คำพูดคล้องจองจนได้ชื่อว่า มีความเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ดูได้จากสุภาษิตคำพังเพย มีสร้างคำให้มีความหมายเชิงเปรียบเทียบ สัมผัสคล้องจองมีความคล้ายบทกลอน จึงเป็นสิ่งที่เราควรอนุรักษ์ร้อยกรองไว้ไม่ให้เลือนหายไปหรือถูกกลืนไปกับกาลเวลา

บทกวีของผู้เขียน เริ่มจากการสนใจในร้อยกรองแล้วริเริ่มในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จากประสบการณ์ชีวิตผ่านมา หากำง่าย ๆ ที่ใคร ๆ ก็สามารเข้าใจได้ เพื่อการเข้าถึงของคนในยุคปัจจุบัน แรบับันดาลใจให้ส่วนหนึ่งได้ใช้เนื้อเพลงที่เปรียบเสมือนร้อยกรองที่ใส่ทำนองของคนตรี มาจัดลงในรูปแบบฉันทลักษณ์ และบทอื่น ๆ บางส่วนใช้คำธรรมดามาร้อยเรียงเป็นบทกลอนสื่อสารเรื่องราวของความสุข ความเศร้า หรือเรื่องราวต่าง ๆ ในหลายเนื้อหา

ในหน้าถัดไปนี้ คุณจะพบกับบทร้อยกรองที่แต่งขึ้นด้วยความตั้งใจว่าในแต่ละบทเป็นประตุให้ผู้อ่านเข้าถึงความงดงามของกวีในแบบที่เรียบง่ายแต่งดงามอย่างที่สามารถทำได้

เดือนเอก

ตุลาคม 2567

สารบัญ

วสันต์กาลธารทะเลเห่มาภา	7
เธอจะมีรักฉันมั่นอยู่เคียง	11
ดาษคาราธารดี	15
ห้วงราตรีมีดาวพร่างพราวฟ้า	19
แสงจันทร์	23
โลมไล่ใครเคียง	29
รักเร้าเจ้าดวงแก้ว	33
พาเพื่อเพื่อ	37
งามพัศตร์ประจักษ์ฝัน	39
รินรมย์ชมนาง	43
ราวหลงรักเรา	47
วาดฝัน	51
สุคนธ์มาลัย	55
มอบดอกไม้	59
ใครรู้ลูบคม	63
ขี้มันเสีย .. ดอกไม้	65
เพราะมีเธอ	71
ไม่มีคำคืนที่ไม่คิดถึง	75
กานท์กถมนตรอักษร	79

วันต์กาลธารทะเลเห่มาภา

วสันต์กาลธารทะเลเห่หมาภา

วสันต์กาลธารทะเลเห่กลุ่มขวัญ
เดือนบุหรั่งลั่นแสงแจรงแผ่นน้ำ
คลื่นเคลื่อนซบรับริ้วไหลในทุกลยาม
เที่ยวทักถามคามแคว้นใดไร้มาสาว

สลิลสายคล้ายเลี้ยวแหล่งแก่งสุคนธ์
เขนวมวาวพราวพฤษ์ลั่นโพนห้วงหา
เกล็ดน้ำแข็งแผงหิมะพะพลิวพราว
หาดทรายขาวราวเดือนหลบกลบเคลื่อนชม

คณนาค์ปานนทีรัฐสุทธี
ตโมนุทฤาหุคร้างอ้างว้างชม
ใครริเห็นเขนเงาผ่านธารเทียบชม
สร้างนิชมสมเริ่มศกยกเปรียบมา

สืบสานสรรบรรพชนจรรุ่นหลัง
จันทร์ธารยังดั่งเดิมเด่นเช่นดั่งว่า
ใครรู้กิ่นที่ย้อนอ่อนจันทรา
แก่แยงซีหรือที่พาลาละลาย

ปโยธร ร่อนสลวยคลายความเศร้า
ใครล่องเข้าสำเภาคลื่นคืนเดือนหงาย
ประกายการด้านลมพรมพิวกาย
ลีตางค์กรายย้ายเอียงค้ำงค้ำงโพยม

โตะตงแต่งแห่งห้องจิ้นจ้งจับ
ม่านหยกรับปรับห้ามเผยเซชมโถม
รังสัผัสปลัดขิงจึ่งเกี่ยวโถม
ไร้คำเอ่ยเลขชวดโถมสมสะอาง

เหตุไฉนโยโสมต้องมิต้องเจ้า
ตั้งหงส์เข้าขึ้นเวหาสปราศทีปสง
วอนมัจฉาพาสารส่งคงคาทาง
มาลัยสล้างอ้างหว่านฝันฉันทเมื่อคืน

ผู้รกร้างพลางลาเลื่อนเรือนหอห้อง
ธาราล่องพ้องวสันต์เกินกลิ่นฝืน
มาสมีดหมอกราวหยอกจมนินธุ์กลมกลืน
ยังหิบบิ้นคืนรักรั้งรั้งไขพราย

แขไขคราวเข้าเคลื่อนคล้อยคอยความคำ
ครั้งคืนคำคำครวญคิดชวนขวย
ความคิดข่มขมขึ้นคืนคลอนคลาย
คงกลับคล้ายข้ายครั้งคราวข่าวคนคอย

เธอจะมีรักฉันมันอยู่เคียง

เธอจะมีรักฉันมันอยู่เคียง

เธอจะมีรักฉันมันอยู่เคียง

ความรักเรียงเพียงคล้ายเหมือนสายน้ำ

เรื่อยรินไหลหลังวันถึงที่นยาม

บ้างครั้นคราม โครมครั้นหล่นอารมณ์

บางครั้งเอื่อยเรื่อยไหลไม่ไหวติง

เนิบนานนิ่งยิ่งพรันวันขึ้นชม

บ้างซัดสาดหาดคลื่นกลืนจิตจม

สุขนิยมสมเศร้าคดอเคล้าไป

ใครช่างเปรียบเทียบธารปานความรัก

ราวรู้จักนักหนาพาสงสัย

บางคนเปรียบเทียบรักจักเหมือนไฟ

ส่งร้อนรุ่มสุขใจไปยังมี

รักเอ๋ยรักประจักษ์เห็นเช่นคำอ้าง
ห่อหุ้มห่มพรหมพรางอย่างรังสี
ให้อุ่นไอใสเย็นเช่นวารี
รักนั้นมีหลายหลากหากเปรียบไป

เป็นสิ่งใดไหนหรือนั่นคือรัก
เป็นทุกสิ่งพึงพิงชักนำให้
มีสุขทุกข์คลุกเคล้ารุ่มเร้าใจ
ยังยินดีที่ได้รักใครสักคน

